

Марта. За каква се разправяте?

Иона. Доне се запознала с дипломата, дото пък у Зоина.

Марта. А, за дипломата ли?

Иона. Золта работа!

Доне. Като не е золта работа, защо сѣе вдигнали така врьла?

Марта. Леда ѝ сѣга уѣ постигне мѣлашево си.

Доне. Прилика ѝ на мената. Защо да не полизне, кажо мотѣ ба, като наел уѣ гѣва. Тѣ знае, че Господъ дава, но въ кошара не вѣрва.

Марта. Свраба си свраба и тѣ за дипломата се готви. Де уѣха сурати тѣ за тѣковъ!

Боне. Ами!

Иона (прихнало се изсмива) Да мотемъ да си го разгѣлимъ, не бѣрме кривили душо, но...

Боне. Каква си, Иона!

Иона. Не е ли тѣй? Вѣсели го харесваме!

Марта. Бѣдете разумни, деца!

Иона. Че азъ гледамъ какитѣ си.

Доне. Ти си най малка и идламугъ право да се и дѣсиш.

Иона. Приказвайте си както уѣте. Зол не е вѣрашка.

Доне. За тѣва въ Свѣридъ вѣче нѣтъ нѣсти се готѣва.

Марта. Деца, деца!

Доне, като поглежда презъ прозореца — излиза.

Боне (поглежда презъ прозореца и додѣва:) Это,

визѣтѣ — и излѣзе.

Марта. Кого?

Боне. Дипломата.

Марта (отъла до вѣди) Може ли е тѣй?... Зоинага леда знае да избѣра! Но азъ.... азъ уѣ разваля